

איגוד ייד לבנים
סניף ירושלים

סמל ראשון גיא (שלט) חדד ז"ל

בן שלומית ויהודיה
נולד בירושלים
בתאריך י' בכסלו תשל"ה, 24/11/1974
התגורר בישעיה
התגייס במרץ 1993
שרת בחטיבת גולני
נפל בפעולות מבצעית לבנון
בתאריך כ"א בתשרי תשנ"ו, 15/10/1995
נקבר בבית העלמיון בבית שמש

חלה צבאית: 1 שורה: 1 קבר: 19
הותיר אחיו הוריהם, ארבע אחיות ואח

בן 21 בנספו

קורות חיים

בן שלומית ויהודיה, נולד ביום י' בכסלו תשל"ה (24.11.1974) בירושלים. בן שלישי לאחר שתי בנות, ולאחריו נולדו עוד שתי בנות ובן. גיא גדל במושב ישעיה בעמק האלה כילד ספורטיבי ומלא שמחת חיים. את לימודיו היסודיים עשה בבית-הספר האזורי "אבן העוז" במושב נחם והתבלט כספורטאי מצטיין. השתתף במשך שלוש שנים בחוג 'קונג-פו'. את לימודיו התיכוניים עשה בישיבה התיכונית "קריית-נויר" בירושלים. בשנים אלה היה גיא פעיל מאוד מבחן חברתי: הוא עמד בראש קבוצת הנוער במושב ויחד הctrpfo לתנועת 'בני עקיבא' במקומות, היה יו"ם טיולים לבני גילו; ארגן ודחף פעילויות תרבות במושב; סחף אחיו חברים לחוגי ספורט. כבר אז באו לידי ביתוי כשור מנהיינטו וחנו הרב. בנוסף לעיסוקיו הרבים נמשך מאוד למוזיקה והאזין לה בקצב רב. בסיום לימודיו נותרה לו תקופה זמן ממושכת עד לגיוס, אותה הקדיש לעבודה במשק המשפחתי. גיא סייע בגדיל העופות ובעבודה חקלאית ואף לקח על עצמו עבודה נוספת נספת כדי לממן את טיוליו ובילוייו הרבים. גיא היה בעל אישיות מיוחדת במינה. הוא אהב את החיים וידע ליהנות מהם. חיוכו הכוש, נועם הליכותיו וכישורייו הרבים הפכו לו מושא הערכה בעיני רבים. את האהבה הרבה - שקיבל ידע גם להעניק הן

למשפחותו והן לחבריו. הוא לא הרבה לדבר על העתיד הרחוק. הוא העדיין ליהנות עד כמה שאפשר מכל רגע, למצוות עד תום וכשנשאלא על העתיד היה אומר תמיד "יהיה בסדר". גם אם לא דיבר הרבה על שיפורותי הצבאיות, היה ברור כי יבחר במסלול הקרבי.

בסוף חודש מרץ 1993 התגייס גיא לצה"ל. עבר מסלול טירוניות והוכשר כלוחם ח"ר. בהמשך עבר קורסים נוספים ובהם קורס מ"כים וקורס קשרים גודדים. הוא הוצב בפלוגה מסייעת של יחידת גולני בגדר ח"ר ושירות לבנון. לכל אורך שירותו הצבאי זכה לתמיכת משפחתו

שהרעה עליו חום ואהבה, כל ביקור שלו בבית, אם במסגרת של אפטר' קצר או בסוף שבוע, הפך לחגיגה. תשומת הלב והפינוקים הרבים שקיבל בבית סייעו לו לחזור לקו הראשון בכוחות מחודשים. גיא היה מועמד לקורס קצינים בזכות חווות הדעת של מפקדיו שהעריכו כי יוכל לשמש כמפקד מחלקה.

ביום כ"א בתשרי תשנ"ו (15.10.1995) יצא עם כוח של חטיבת גולני, במטרה להעביר אספקה לכוח שריון שנחנה למרחק 5 קילומטר. הכוח נעל בדרך עפר ממוצב ריחן לעישייה בגדה המזרחית של רצועת הביטחון. הנגמ"ש בו נסע עלה על מטען צד שהונח ע"י אנשי חיזבאללה. גיא נפצע פצעים אנושים ונפטר מפצעיו בבית החולים 'רמב"ם' בחיפה. עמו נהגו :

סרן יוסי אוחנה, סמ"ר אייל שמח, סמ"ר אייל דרור, סמל יותם ענבר וסמל יair ברק. גיא הובא למנוחות בחלקת הצבאית בבית העלמין בבית שם והוא בן עשרים וחמש. הותיר אחיו הורם, ארבע אחיות - אורית, רד, נעמה ואושרת ואח - אביתר. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל ראשון. לאחר מותו נתפרסמו כתבות נרחבות בעיתונות על הקרב ובהן גם קווים לדמותו. מפקד היחידה בה שירות גיא כתב למשפחה : "גיא היה סמל מחלקה בגדר ח"ר הבוקעים הראשוני". מזה כמשמעותו של גיא כמפקד וכמנהייג היו בולטים ביותר. לגיא היה כישرون מיוחד בפיקוד, היה אדם שקט ונינוח אך מקצוע בעל תחום בו עסק. דרישותיו מחייביו היו גבוהות ביותר אך יחד עם זאת תמיד ידע ללמידה, לחנן ולהוביל. הוא

היה דמות מפתח במחלקה בפרט ובפלוגה בכלל. תמיד היה עם חיוך על הפנים, מקשיב, לומד ומתתקן. "סגן מפקד חטיבת גולני ספ"ד לו על קברו : "העיניים רואות, אך הלב מאמין להאמין. תמיד בלטת במנהגות הטבועה בכך. אתה,ओhab החיים, סמל המחלקה, שמעולם לא צריך להיות להשתמש בכוח בדרגתיך בעת שהפכת את חייליך ללוחמים. הייתה גם חזק באופיך. מעולם לא נשברת. תמיד צעדת קדימה עם הרבה שמחה. דרור ז"ל היה המ"ם שאהבת והיה לך כאח, נהרג יומיים לפני שנגדו חיזק. כשחבריך שכבו דומים, אתה עדיין נאבקת, וכשהגעת לבית החולים, חשבנו

אָרְגוֹן יָד לְבָנִים
סַנִּיט יְרוּשָׁלָיִם

שתוכל למות, אתה, שאהבת את החיים והחיים אהבו אותך - דממתה.
אולי רצית להיות עם חבריך, שחייהם נגדו יחד איתך... היה שלוםachi,
לוחם גולני".

בעצת שערכה המשפחה לזכרו נישאו בין השאר הדברים הבאים, מפי חבר לפולוגה : "הפלוגה בשביבך הייתה מעבר לכל. החברים שאהבת,
הדאגה שדאגת, הדוגמה שנתת והמודעות שהשארת - חרטו בתוכנו את
דמותך האהובה על כולנו. לא אשבח את אותן השעות שהעברנו אני ואתה
באמצע שום מקום - מוקפים כפרים של מוחבלים. כשהערב עובר בוגפו.
אך למרות הכלול ולמרות הדריכות, תמיד ידענו למצוא את הזמן לצחוק
ולהעביר את הזמן כמו שرك אנחנו החברים מה' מסיעת' יודעים".
משמעותו כתבה לזכרו" : כל יציאה שלך הביתה הפכה את אותו יום לחג.
התכוונו לבואו של הנסיך, במידי זית עס תיק על הגב והרובה, הייתה נכנס
הביתה ומחיך את החיווך היפה שלך. עיניך ברקו מאושר, ובאותו רגע
הבית היה מתמלא אור".

משמעותו קיימה פעילות הנצחה לזכרו, כגון: חידון משנהות בישיבה
התיכונית בראשון לציון, חלוקת מלגות לסטודנטים, אשר חולקו בשנת
תשנ"ו-1996 לשולשה סטודנטים בס"כ של כ-40,000 ש"ח ופעילויות
 נוספת.

כמו כן מתקימת כל שנה אליפות טאקוונדו לזכרו ובה משתתפים כ-450
ספורטאים מתחרים.
בתקופה זו שוקדת המשפחה על הקמת מרכז " מורשת בית אבא" לזכרו
אשר יכלול בתוכו פעילות חברתית, חינוכית ואטנית לתרבות יהדות
תימן.